

ԱՒԵՏԱԲԵՐ

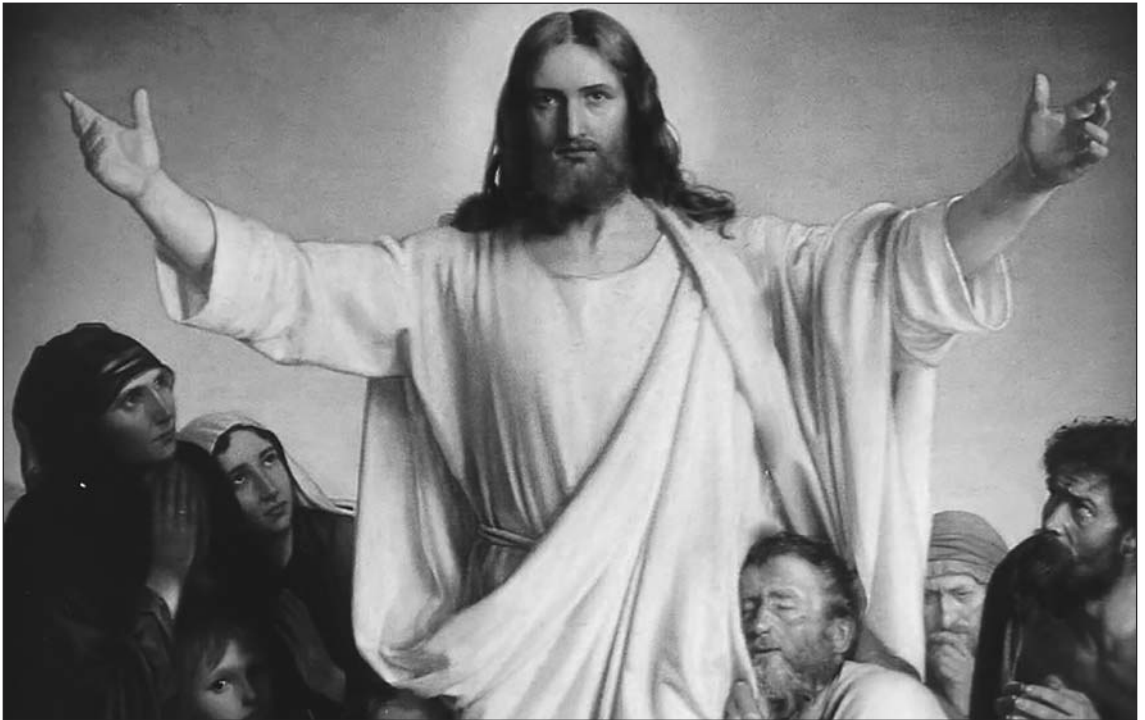
Հայ Կաթողիկէ Ժողովրդապետութիւններու

25 Աոյեմբեր 2018

ԺԷ. Տարի

Թիւ 48

Բ. ԿԻՐԱԿԻ ՅԻՍՆԱԿԱՑ

ԺԱՄԱՄՈՒՏ

Միածին Որդի եւ Աստուծոյ Բան, եւ անմահ՝ Էութեամբ, որ յանձն առիր մարմնանալ սուրբ եւ միշտ կոյս Աստուածածինէն, անփոփոխելիդ՝ մարդ դառնալով խաչուեցար, Զրիստոս Աստուած եւ մահովդ՝ մահը խորտակեցիր. մին անձերէն՝ Ամենասուրբ Երրորդութան, արժանի փառքի՝ Հօր եւ Հոգւոյն հետ փրկէ՛ մեզ:

ՃԱՇՈՒ ՇԱՐԱԿԱՆ ԴԿ

Որ անբաւ յաղթական զօրութեամբ Թագաւոր ես երկնքի ու երկրի, Զրիստոս Աստուած, կ'օրհնաբանենք քեզ:

Որ Հօր փառակից ըլլալով՝ օրհնուած եւ անմահներէն եւ խոնարհելով մարմին առիւր, Քրիստոս Աստուած, կ'օրհնաբանենք քեզ:

Որ մեծ զօրութեամբ մահը ոտնակոխ ըրիր եւ յարութիւն առնելով՝ լուսաւորեցիր սուրբ Եկեղեցին, անմահ եութիւն, կ'օրհնաբանենք քեզ:

ՄԵՍԵՂԻ (Սաղմոս 64, 2 եւ 3)

Աստուած իմ, Սիոնի վրայ կատարուած փառաբանութիւնը միայն քեզի կը վայելէ եւ Երուսաղէմի մէջ քեզի աղօթքներ թո՛ղ բարձրանան:

Աղօթքներս լսէ՛, եւ ամէն մարմնաւոր եակ՝ քեզի թո՛ղ գայ, քեզի թո՛ղ դիմէ:

ԸՆԹԵՐՅՈՒԱԾ ԳՈՎԱՍԱՆՔԻ ՄԱՂԹԱՆՔՆԵՐ

Պօղոս առաքեալին Թեսաղոնիկեցիներուն ուղղած Ա. թուղթէն

(1 Թես. 1, 1-10)

Պօղոս, Սիղուանոս եւ Տիմոթէոս, Թեսաղոնիկեցիներու եկեղեցիին, որ հաղորդութեան մէջ է Հօր Աստուծոյ եւ մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի: Ձեզի՝ շնորհք եւ խաղաղութիւն: Միշտ շնորհակալութիւն կը յայտնենք Աստուծոյ՝ ձեր՝ ամէնուն համար, ձեր յիշատակն ընելով անդադար մեր աղօթքներուն մէջ: Կը յիշենք մեր Աստուծոյ եւ Հօր առջեւ, գործերը ձեր հաւատքին, վաստակը ձեր սիրոյն, յարատեւութիւնը ձեր յոյսին, զոր կը պարտիք մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի:

Գիտէք, Աստուծմէ սիրեցեալ եղբայրներ՝, թէ դուք անոր ընտրեալներն էք: Որովհետեւ մեր Աւետարանը միայն խօսքով չներկայացուցուցաւ ձեզի, այլ նաեւ զօրութեամբ, Սուրբ Հոգիին ներգործութեամբ եւ առատութեամբ: Արդարեւ, դուք գիտէք, թէ ի՞նչ վերաբերմունք ունե-

ցանք ձեր մէջ, ի սպաս ձեզի: Դուք սկսաք մեզի նմանիլ, մեզի եւ Տիրոջ, ընդունելով խօսքը, բազմաթիւ նեղութիւններու մէջ, Սուրբ Հոգիէն տրուած ուրախութեամբ, եւ այսպէս օրինակ հանդիսացաք Մակեդոնիայի եւ Աքայիոյ բոլոր հաւատացեալներուն: Արդարեւ, ձեր քովէն հնչեց Աստուծոյ խօսքը եւ ձեր հաւատքն առ Աստուած ծաւալեցաւ ո՛չ միայն Մակեդոնիա եւ Աքայիա, այլ՝ նաեւ բոլոր կողմերը, այնպէս որ ա՛լ կարիք չունինք այս մասին բան մը ըսելու: Կը պատմեն անոնք, թէ ի՞նչպէս մենք ձեզի եկանք եւ դուք ի՞նչպէս Աստուծոյ դարձաք՝ լքելով կուռքերը, ծառայելու համար ապրող եւ ճշմարիտ Աստուծոյ, սպասելով անոր Որդիին, որ պիտի գայ երկինքէն եւ որ ինք յարոյց մեռելներէն, Յիսուս, որ մեզ կը փրկէ գալիք բարկութենէն:

Ալէլուիա, Ալէլուիա,

Աստուած հազիւ յայտնուի՝ իր բոլոր թշնամիներն ալ պիտի ցրուին, զինքը ստողները՝ ամէնքն ալ իր առջեւէն պիտի փախչին:

(Սաղմոս 67, 2)

Ալէլուիա:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԱՆՄԻՏ ԶԱՐՈՒՄՏԸ

(Ղուկ 12, 13-31)

Մեր Տեր Յիսուս Զրիստոսին՝ մեկը բազմութեան մեջէն ըսաւ. «Վարդապէ՛տ, ըսէ եղբօրս, որ ժառանգութիւնը բաժնուի հետս»: Յիսուս պատասխանեց. «Ո՞վ դրաւ գիս դատաւոր՝ ձեր վրայ կամ ձեր ինչքերը բաժնող»: Յետոյ ասելոց. «Չգուշացէք ամէն ընչաքաղցութենէ, որովհետեւ նոյնիսկ հարստութեան մէջ մարդուն կեանքը կախում չունի ինչքերէն»: Եւ այս առակը պատմեց անոնց. «Յարուստ մարդու մը կալաճները առատ բերք տուին. մարդը ինքնիրեն կը մտածէր. «Ի՞նչ պիտի ընեմ, քանի որ բերքս ամբարելու տեղ չունիմ»: Յետոյ ինքնիրեն ըսաւ. «Գիտեմ թէ ինչ պիտի ընեմ. կը քանդեմ շտեմարաններս եւ ասելի մեծերը կը շինեմ եւ կ'ամբարեմ բոլոր ցորենն ու ինչքերս, ապա ես ինծի կ'ըսեմ. «Ահաւասիկ ամբարած անսպառ պարէն ունիս երկար տարիներու համար. հանգստացիր, կե՛ր, խմե՛ եւ գուարճացի՛ր»: Բայց Աստուած ըսաւ անոր. «Անմի՛տ, այս գիշեր իսկ հոգիդ պիտի պահանջեն քեզմէ եւ ամբարածդ որո՞ւ պիտի մնայ»: Ահաւասիկ ի՛նչ կը պատահի անոր, որ ինքնիրեն համար գանձեր կը հաւաքէ, փոխանակ հարըստանալու Աստուծոյ առջեւ»:

Յետոյ Յիսուս ըսաւ իր աշակերտներուն. «Ասոր համար կ'ըսեմ ձեզի, մի՛

մտահոգուիք ձեր կեանքին համար, թէ ի՛նչ պիտի ուտէք, ո՛չ ալ ձեր մարմինին համար, թէ ի՛նչ պիտի հագնիք: Կեանքը ասելի կ'արժէ քան սնունդը եւ մարմինը՝ ասելի քան հագուստը: Դիտեցէք ագռաւները, որոնք ո՛չ կը ցանեն, ո՛չ կը հնձեն, ո՛չ շտեմարան ունին եւ ո՛չ ալ մառան. սակայն Աստուած զանոնք կը կերակրէ. որքան ասելի ձեզ՝ որ թռչուններէն ասելի կ'արժէք: Ո՞վ ձեզմէ՝ հոգ ընելով կրնայ կանգուն մը ասելցնել իր հասակին վրայ: Եթէ ուրեմն այսքան փոքր բանի մէջ անկարող էք, ինչո՞ւ կը տազնապիք միւսներուն համար: Նայեցէ՛ք շուշանին. ո՛չ կը մանէ, ո՛չ ալ կը հիւսէ եւ սակայն նոյնինքն Սողոմոն իր բոլոր պերճանքներուն մէջ անոնցմէ մէկուն պէս չհագաւ: Եթէ Աստուած դաշտերու վրայ այդպէս կը զգեստաւորէ խոտերը, որ այսօր կան եւ վաղը կրակի մէջ կը նետուին, որքա՛ն ասելին պիտի ընէ ձեզի, թերահաւատներ: Ուրեմն դուք մի՛ փնտռէք թէ ինչ պիտի ուտէք կամ ինչ պիտի խմէք. մի՛ մտահոգուիք:

Որովհետեւ այս բոլորը աշխարհի հեթանոսները կը փնտռեն, իսկ ձեր երկնաւոր Յայրը գիտէ ձեր կարիքները: Դուք փնտռեցէք Աստուծոյ արքայութիւնը եւ այդ ամէնը ասելիով պիտի տրուի ձեզի»:

ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆ

Բ. Յիսնակաց

Հայ Եկեղեցւոյ Հայրերը այս օրուան ակետարանական ընթերցում ընտրած են Ղուկասի այն հատուածը, ուր Յիսուս կը խօսի երկրաւոր բարիքներուն եւ մարդուն երջանկութեան մասին:

Յիսուս կը խօսէր յօգուտ մարդկութեան հոգեւոր յառաջդիմութեան եւ բարգաւաճումին ու կը փորձէր զայն ձերբազատել նիւթին կապանքներէն եւ բարձրացնել մարդը:

Յիսուսի պատասխանը ժառանգութեան հարցի մը մասին խիստ էր ու վճռական: Ան կ'ուզէր փոխանցել այն գաղափարը, թէ գանձեր դիզենք ո՛չ միայն երկրի վրայ, այլ մանաւանդ՝ երկինքի մէջ, որովհետեւ Աստուծոյ համար կարելու էր չէ թէ որքան հարստութիւն ունինք, այլ՝ ինչ ենք եւ ինչպիսին կ'ըլլանք մեր ինչքերով: Ով որ կ'ուզէ գանձ ունենալ՝ իր եսին համար կը

հաւաքէ, իսկ ով որ իր եւութեան մեծ արժէք կու տայ, իր եսէն կը հրաժարի եւ կը մտածէ Աստուծոյ դիմաց իր եւութեան մասին: Մարդ կայ որ միշտ իր սրտով եւ հոգիով իր գանձին կապուած է, գանձի մասին կը մտածէ, գանձը կը հոգայ եւ գանձին վտանգներէն կը սոսկայ: Սակայն Եկեղեցւոյ Հայրերը մեզի կ'ուսուցանեն թէ՛ Աստուած նոյնիսկ յաւիտենական գանձ մըն է: Մենք որպէս քրիստոնեաներ համոզուած պետք է ըլլանք, որ Աստուծոյ համար անսահման հարստութիւնը սիրոյ պարգեւին մէջ կը կայանայ:

Աւետարանի այսօրուան պատգամին մէջ, կը տեսնենք որ Յիսուս չուզեր մեզ գրկել երկրաւոր բարիքներէն, այլ կ'ուզէ որ այնպէս ինչպէս նիւթական հարստութիւն կը դիզենք, նոյնպէս ալ հոգեւոր հարստութիւն դիզելով՝ յաչս Աստուծոյ հարստանանք: Մեր միակ հոգը նիւթը թող չըլլայ, քանի որ օր մը վերջ պիտի գտնէ ամեն ինչ որ նիւթական է:

Մեր ապրած այս երկրաւոր կեանքին ընթացքին բարի գործեր կատարենք որքան կրնանք, որովհետեւ այդ գործերը մեզ կ'արդարացնեն մարդոց եւ Աստուծոյ առջեւ: Դրամը եւ նիւթը՝ փարթամ կեանքի, զուարճանքի ու մարմնական հաճոյքներու կ'առաջնորդեն. մինչ հոգեւոր հարստութիւնը, ուրիշին բարիք ընելու եւ յաւիտենական կեանքի կ'առաջնորդէ:

Այսօր, դժբախտաբար մարդը կը յետու միայն ինքնիր ուժերուն վրայ, վանելով իր մտքէն Ան, որ Տէրն է պատ-

մութեան, սկիզբն ու վախճանը կեանքի:

Դժբախտաբար հարստութեան սխալ կուտակումն ու գործածութիւնը դասակարգային տարբերութիւններ կը պատճառէ ու հարազատներու միջեւ ատելութիւն կը ստեղծէ: Մարդ երբ ստրուկն է նիւթականին, կը դառնայ պահանջկոտ. հինգ ունենալով կը ձգտի տասին, տասը գտնելով՝ հարիւրին, գանոնք հազիւ ձեռք ձգած, կը դիմէ անելի մեծ գումարի, յուսալով գանոնք կրկնապատկել: Մարդուն այս ընթացքը սխալ է եւ զայն կ'առաջնորդէ յաւիտենական կորուստի:

Քրիստոնեային կեանքը Աստուծոյ փառքին համար պետք է ըլլայ: Աստուած ստեղծեց տիեզերքը որպէսզի մարդը վայելէ զայն եւ ո՛չ թէ անոր ստրուկը դառնայ: Երկրի գանձին կապուած սիրտը միշտ սրտաթողի մէջ է, իսկ երկնքի գանձին կապուած սիրտը վախէ եւ կասկածէ ազատ կը մնայ, եւ երջանկութիւն կը վայելէ: